

fremdrog, at det var Konsumenterne i Kjøbenhavn, der kom til at betale den Afgift, der svaredes af disse Varer, maa jeg dertil sige, at vi Landmænd ere ikke klogere, end at det er os, der maa betale det, idet vi faa saa meget mindre for vore Varer, som det koster at faa dem kontrollerede. Var det saaledes, at vi ikke betalte noget, saa havde det ærede Medlem for Køge (Alberti) jo ikke Anledning til at sige, at Staten selv skulde betale, for saa var det indirekte sket paa den Maade, at Byens Borgere selv betalte denne Afgift. Jeg tror sikkert, at Landmændene i alt Fald i det væsentlige maa betale det. Jeg vil som sagt gerne være med til at opfordre den højtærede Minister til at tage denne Sag under alvorlig Overvejelse, saa at der kan komme noget godt ud af den.

Landbrugsministeren (A. Hage): Den ærede Ordfører udtalte, at denne Sag i Virkeligheden formelt sorteret under Justitsministeriet, men samtidig paakaldte han min Hjælp som Repræsentant for Agerbruget, og jeg kan ikke sige andet, end at for saa vidt som jeg kan udrette noget for denne Sag, skal det være mig en stor Glæde. Jeg erkender fuldt ud, at de Forhold, som for Øjeblikket herske paa dette Omraade, ere i høj Grad uheldige og utilfredsstillende, og den Utilfredshed, som er til Stede i Landbruget nu, er ganske sikkert voksende og vil ikke lægge sig, før der kommer en Forandring og en Forandring, som kan hjælpe Agerbruget lige over for den Ring, som er lavet imod det fra Købstædernes Side. Loven af 28de Marts 1868 er jo faktisk bleven benyttet til at besværliggøre og i enkelte Tilfælde endogsaa umuliggøre Import af Affaldsprodukter fra Svineslagterierne rundt omkring i forskellige Købstadkommuner. Forholdene ere dog noget forskellige — det skylder man at udtale — det er ikke alle Købstadkommuner, som stille sig bestemt afvisende. Saa vidt jeg ved, ere Forholdene f. Eks. paa Lolland og Falster tilfredsstillende ordnede i saa Henseende. Men paa den anden Side maa det erkendes, at t. Eks. Kjøbenhavns Kommunes Stilling her har været ganske afvisende over for Landbruget, og den Skrivelse af 1896, som flere ærede Medlemmer

have omtalt, maa jo i Virkeligheden betragtes som et fuldstændigt Afslag paa Andelssvineslagteriernes Andragende, idet Indførelsen paa de Betingelser, som ere forlangte af Kjøbenhavns Kommune, maa erkendes at være ganske umulig. Sagen er, som allerede berørt, rejst allerede i 1893 af Slagelse Andelssvineslagteri gennem de samvirkende Landboforeninger, og siden den Tid er den gaaet som en Boldt fra den ene Autoritet til den anden, til Landhusholdningsselskabet, til Justitsministeriet, til Indenrigsministeriet, til Landbrugsministeriet, frem og tilbage med Cirkulærer og Skrivelser og Andragender, og lige vidt er man kommen.

Naar man erkender, at Forholdene ere utilfredsstillende, bliver da Spørgsmaalet: Hvad kan og bør der gøres i Fremtiden? Skulle vi naa til et godt Resultat paa dette Omraade, er det i det mindste min Tanke, at man maa arbejde hen til at indføre en virkelig Statskontrol overalt lige over for Slagterierne, og en saadan Statskontrols Indførelse maa samtidig være ledsaget af Ændringer i Loven af 28de Marts. En saadan Statskontrol vil tage Sigte paa to Ting, Den ene, den, som i Grunden direkte vedrører mig mest, vil være den, at man derved vil kunne opnaa om ikke Sikkerhed, saa dog bedre Vilkaar for vor Eksport til Udlandet. Det er jo allerede berørt af den ærede Ordfører, at det er ret misligt, at de Varer, vi sende til Udlandet, blive refuserede i Indlandet. En Statskontrol, indført lige over for Konsumenterne, vilde dog sandsynligvis virke hen til, at man fra Udlandets Side, saa mindre kritisk paa Varen og med mindre Tvivl om dens Godhed. Ganske vist har man ingen Sikkerhed i den Henseende. Udlandets Tilladelse eller Ikke-Tilladelse over for vor Eksport eller rettere Import af Kød beror paa saa mange forskellige Forhold, der spille ind paa dette Omraade. Til syvende og sidst bliver det Udlandets egne Interesser, der ere afgørende. Trænge de til vort Kød, lukke de Døren enten helt op eller paa Klem, og i det Øjeblik, de ikke trænge til Kødet og mene, det er fordelagtigt, af Hensyn til deres Landbrug f. Eks., at lukke, saa lukke de, selv om vi have indført en nok saa streng Statskon-